

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 9-10

November — Desember 1953

3. årg.

NU RINGES ATTER HELGEN INN!

Nu ringes atter helgen inn
Fra tusen kirketårne.
De søker hvert et trykket sinn
Med bud om Guds enbårne!
De melder seg i vintrens kveld
Og bruser vidt om lande
Med håpets lyse toneveid
Til folk på nødens strande.

Hver sorgtung sjel i syndens dal,
Som etter frelsen stunde,
Kan frelse få for håpløs kval
I julens barneunder.
Det møter deg med jubelklang
Fra verdens kirkeklokker
Der ljomer over folkevang,
Og deg til Jesus lokker.

Kom nu idag! Ta byrden med!
Legg intet nu tilside.
Hør klokkene forkynner fred!
Det er for deg påtide,
At du kan få din solhvervs fest
Og all din synd tilgivet!
Kom Jesus selv og vær vår gjest
Med signing over livet!

Christen L. Dahler.

Julen 1953.

En frelser - ja er det noe som denne vår jord trenger, så er det en frelser. For synd og sorg herjer i alle land og håpløsheten legger seg som en mare over mange mennesker. I hver stue er der tomme stoler og i hvert hjem er det et rom hvor en må gå inn og gråte. På land og sjø lurar den siste fiende på oss alle og «vi går mot døden hvor vi går og vet oss ikke sikker».

Legevitenenskapen har funnet mange gode botemidler mot sykdom og ulykker, men livets dype skade kan ingen doktor lege og livets store sorg kan ingen mann få bort.

Det er bare en som kan redde oss. Det er han som fødtes julekvatt og som kom for å frelse sitt folk fra deres synder.

Dette er den store glede som engelen sa til hyrdene på Betlehems marker: «Se, jeg forkynner eder en stor glede: Eder er idag en frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids stad».

Dette gledesbud er også kommet til oss. Det er det som har skapt julen for oss med lys og glede midt i den mørke vinter. Frelseren er kommet til oss. Han elsket oss så høyt at han ville bli vår bror og frelse oss fra synd og død.

Derfor blev han oss lik i alle ting, dog uten synd. Derfor lå han som et hjelpeløst barn i krybben. Derfor gikk han omkring og gjorde vel mot alle som hadde det ondt. Derfor gikk han inn i den grufulle strid mot synd og død for å frelse oss, og stod opp med nytt liv for oss.

Den som elsker oss så høyt og gjør så meget for oss, han er vår frelser.

Og nu kommer han til oss også denne jul. Han vil så gjerne gi hver enkelt av oss lys og fred.

Han vil tilgi deg alt og lindre din sorg.

Vi har alle et savn som knuger oss, vi har alle vårt å stri med. Men nu kommer frelseren. Han vil lette dine byrder, lindre din sorg og gjøre deg av hjertet glad. Åpne ditt hjerte for ham. La ham få lov å tre til din armodes hytte, ditt fattige hjerte og gjør det godt og lyst derinne. Hos ham finner du husvalse for din arme sjel, hvile for ditt trette hjerte.

Måtte denne jul bringe deg denne opplevelse.

Gud gi oss og våre en velsignet jul i Jesu navn!

T. L.

Jesus og barna.

Vi kjenner alle den danske presten Vilhelm Birkedals skønne salme:

Jeg så ham som barn
med det solrike øye
i regnbuens glans på de hjemlige høye;
han kysset mitt kinn,
og vi lekte med stjerne,
mens korset stod skjult
mellom løv i det fjerne.

Med disse ord har dikteren uttrykt den dragende makt som Jesus har på barn, men tillike også hvordan barna tenker seg frelseren.

Barna er glad i Jesus. Hans bilde drar dem.

Når jeg leser disse ord av dikteren, kommer jeg til å tenke på et gammelt sagn som skal stamme fra Jesu Kristi livsdager på jorden. Det fortelles at når folk så Jesus komme, så pekte de på vennligheten.

Vennligheten - ja som selve vennligheten har han nok i særlig grad virket på barna. Barna forstår vennligheten og drages mot vennligheten. Jesus så på

dem med vennlige øyne. Derfor var det nok også at mødrene bar sine barn til Jesus, og om ham står det at «han tok dem i favn og velsignet dem». Det falt dem nok ikke inn å bære barna til Johannes, bospredikanten fra Judæa ørken. Men til Jesus brakte de dem. Og han satte dem høyt. Han gikk ut fra at barna var noe som passet overmåte godt for Guds rike. Ja, han stiller endog det barnlige sinn frem for oss voksne som noe uunnværlig så sant vi skal bli opptatt i Guds rike. Og vi husker også at Jesus brukte de sterkeste uttrykk overfor dem som forarger barna. De har sine engler som står for Guds åsyn. Og vi husker også at han har et særlig forjettelsesord for dem som for hans skyld og i hans navn antar seg barna og hjelper dem.

Og bærer ikke også julen budskap om dette? Julen er barnas fest. Og julen er Kristusfest. Vi voksne husker nok fra dengang vi selv var barn, hvilket lyst bilde julen tegnet for oss. Ad indre veier blev vi dradd til julens budskap om det barn som blev født og lagt i en krybbe i en stall i Betlehem. Vi husker at når juleklokkene kimet og julelysene ble tendt og julesalmene tonet, da svevet fredens engel over oss. Som en mild, varm luftning ombølget den vårt sinn og vårt hjerte. Vi fornemmet vennligheten fra barnet i krybben.

Når våre barn ikke har denne dragelse henimot Jesus Kristus, så har vi et stort ansvar på oss. Vi må fremstille Jesus for barnesinnet som vennligheten. Vi må i Jesu navn prøve på å forstå den store barnevenn og de mange barn bedre enn vi har gjort før. Vi må i Jesu navn forstå å lære litt av den sjeldne kunst å tale til barna om den Herre Je-

sus Kristus slik at de endelig engang blir glad i ham. Vi må ikke tale til barna som til gamle nedbrutte mennesker. Jesus er ikke og har ikke bare noe å gi de gamle syndere på veien, men han har også fremforalt å gi barnehjertet noe. Barna må få se Jesus som vennligheten.

Å, hvor er det ikke syndet i hjem, skole og kirke mot dette! Vi må fremstille Jesus for barna slik som dikteren uttaler det, så de får se ham med solrike øyne - øyner full av sol og somner - øyner som lyser av hendragelsens glede mot ham som er vennligheten. - Ja, se ham i regnbuens glans som den lysende skinnende skikkelse, som er dem nær i det hjem hvor de bor, ja, så nær at han er deres beste kamerat, er dem nær i leken på de hjemlige høyer, ja, så nær at han kysser deres kinn og gir dem det aller beste å leke med, himlens lyse stjerner, for han er selve vennligheten.

Det er slik barna ser ham og må få se ham. Derom vitner også apostelen Paulus's ord: «Da jeg var et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn».

Å, hvor dette ord blir dårlig forstått, når det gjelder barnas forhold til Jesus Kristus! Hvis vi følte noe mere av det lyse syn og det hellige kall som utgår fra det skønne bilde av Jesus med barna på fang, så kom der kanskje i vår kristendom noe mindre av det overvoksne vesen og noe mere av det ekte barnslige, da ville det bli mere velsignet friskt både i hjem, skole og kirke. Og jeg synes at vi selv ikke ville tape noe på det. For dette ville kalle frem barnet i oss selv, så vi virkelig på barnlig vis kunne frykte og elske Gud og forlate oss på ham alene.

Og for barna står korset skjult mellom løv i det fjerne. Det

Orkdal hovudkyrkje 60 år den 13. desbr.

Den 24. april 1893 vart siste gudstenesta halden i den gamle mellomalderkyrkja i Orkdal. I omlag 700 år hadde ho stått her på mælen og samla folket i sorg og gleder, i gode og låke tider. Ho var bygd i landets velmaktstid, noko som det gamle steinhoggararbeidet og den rike ornamentering vitnar om. Gammelkyrkja hadde opplevd så mykje: Hit vart dei ført som Svartedauden reiv med seg, så lenge det var nokon att til å bera. Her hadde kongebrev om krig og fred vore kunngjort. Her hadde klokkene ringt når landsfaderen i Kongens Kjøbenhavn vart stedd til kvile. Her hadde folket vald sine tilitsmenn når ein ny konge skulle hyldast på Akershus. Her kom folket saman og valde utsendingar til valmannstinget i Trondheim som kára utsendingar til Eidsvollsforsamlinga, der m. a. orkdalingen Anders Gjedebo vart med.

Her kring kyrkja må svenskhæren ha slege leir då den brannskatta Orkdalen like framføre jul i 1718. Det seiast at gamle prost Skauge var mykje imot at den gamle kyrkja skulle rivast. Men

barnslige sinn fatter ikke stort av korsets hemmelighet; for barna er uskyldige og har ikke følelsen av synd og skyld. Det kommer først i moden alder. Talen om korset bør derfor vesentlig dreie seg om, hvor slemme menneskene var med ham som var vennligheten - for enn mere å vekke kjærligheten til ham. Jesu dødssonende utgang fatter de ikke.

Å, om barna våre kunne få se den Herre Jesus Kristus som vennligheten. De ville få et min-

Orkdal gamle kirke.

seinhaustes 1893 var den store nye kyrkja ferdig. Vigsla vart utført av salmediktaren biskop Johannes Skaar med assistanse av alle prestane både i Orkdal og Gauldal som enno var eitt prosti. Frost Brodahl som før hadde vore sokneprest i Orkdal opna høgtida med ein tale i kordøra og bispen heldt vigsletalen over Luk. 19, 1-10. Det var ein stordag for bygdefolket. Dei var imponert over det mektige romet, vart hugtekne av musikken og gledde seg over den uvante varmen i den nye kyrkja. Den nye kyrkja hadde omnar så ein slapp å sitja å klakke skohælane saman for å halde varmen i føtene.

Noko rekneskap over kostnaden har ikkje vore å finna. Men av eit laust rekneskapsblad som tilfeldig er funne, ser ein at kostnaden må ha vore kring 91 000

ne med seg på livsveien som de aldri senere kunne glemme, hvor de enn måtte komme til å vanke. Og selv om de ikke tilfulle kunne gjøre dikterens ord til sine, så kunne de ihvertfall med noen sannhet si:

Jeg så ham som barn
med det solrike øye
i regnbuens glans på de hjemlige høye;
han kysset mitt kinn,
og vi lekte med stjerne,
mens korset stod skjult
mellom løv i det fjerne.

T. L.

Kvar vart det av heilagdagen?

Alle lærte vi på skulen dei ti bud.

Hugsar vi dei i dag?

Eitt har stått serleg klårt i minnet den siste tida: «Kom i hug at du held kviledagen heilag!»

I dag må eg berre spørja med sorg: Kvar vart det av denne kviledagen som Gud gav oss?

Er det i sanning ein heilag dag - eller kan hende er det berre eit raudt merkje på kalenderen som syner at det er sundag.

Sundag - nei den dagen er da som alle dei andre dagar hos oss!

Slik trur eg mange kan seia i vår tid. Kviledagen skulle alt kvile seg. Lekamen treng det etter seks travle arbeidsdagar - og sjela treng det aller mest. Vi treng ein kviledag - der stilla rår midt i jaget, skal vi greie den harde påkjenning som livet ofte er. Reiskapen skulle kvile den dagen, øks og sag - hamar og tong - målarkosten, - og eg legg til hestane våre.

kr. omlag det same som eit møderne privathus kostar idag?

Sidan hausten 1893 har den nye kyrkja med tårn og spir stått her på mælen og peika ut og opp over det tidbundne og forgjengelege for ei ætt som får det meir og meir annsam.

Her hev våre feder funne
Hjartefred og sælebot
Her hev livsens kjelda runne
Friskande om hjarterot.

Det er med kyrkja som med mor i heimen: Så lenge flokken hennar har medgang og gode dagar, har den så lite bruk for henne, ja gløymer henne og vender ryggen til. Men når sorg, motgang og død tyner dei stolte draumane, eig ho enno den trøst som held.

A. Skrondal.

Du far og mor som reint har gløymt dette bodet, til alle heimmar der sundagsfreden er ukjent - eller høyrer fortida til: Du har born som går i dine fotefar. Dei lever og lærer at alt det du gjer er rett. Så kjem dagen dei dreg bort frå heimen - skal syta seg sjølv - eller dei flytter inn i sin eigen heim. Sundag går tanken til barndomsheimen. Korleis er bilete dei fikk med frå barneåra? Sundagsfred - Reinvaske og helgakkedde alle saman. Ein eigen dåm fyllte stova den dagen. Far og mor let kvardags-strevet vera. Handarbeidet kvilde i skuffa. Vi gjekk til kyrkja eller las Guds ord heime og song i lag. Det var kviledag.

Slik skal også min sundag vera. Eller er det eit anna bilete dei ser i tanken Du veit det best sjølv, men eitt er visst: Misser vi denne dagen - nei dagen vert vel ståande - men gjer vi sundagen til kvardag, arbeidsdag - ja - så misser vi ei stor signing - vi syndar mot Guds bod og vi misbrukar den arven som fedrene gav oss.

Lat så vera at du kallar det ein gamal skikk. Vert alle heilage handlingar vi har både i og utanom kyrkja forkasta av di det «berre er ein skikk» - ja - da går vi snøgt mot heidenskap og mørketid.

(Konfirmasjon - Vigsle - Andakt i heimen).

Vi treng å vende attende til det gamle, vi må leggje om skal ikkje skuta sigle mot undergang.

Eg sluttar med Ivar Aasen sine ord:

«Lat oss ikkje forfederne gløyma under alt som me venda og snu - for dei gav oss ein arv til å gøyma han er større enn mange vil tru».

Jorheid Asbøll.

Hvor skal du og jeg havne i evigheten.

Når jeg sitter ene og tenker fremover, ja - da blir det for min del inn i evigheten; for mitt legemlige liv går snart tilgrunne etter all menneskelig beregning.

Vi er alle evighetsvandrere. Det blir derfor så alvorlig for meg å tenke på hvor jeg skal havne; hvor skal alle mine havne, og hvor skal venner, kjente og kjære havne i evigheten. Vi vet av Guds ord, at det er bare to steder for oss å havne på: Det er himlen og helvede. Da stig et hertesukk opp til min Gud og Frelser om nåde og forbarmelse for oss alle. Ja en bønn om oppvekelse av den åndelige død, og et nytt liv i troen på Jesus Kristus. Han som har kjøpt oss fri fra syndens og satans makt med sin lidelse og død på korset. Og med sin oppstandelse og himmelfart vunnet oss en evig forløsning.

Kjære medvandrere: Forspill ikke din nådetid. Måtte vi alle si med Blix:

Jesus eg høyra vil til deim,
som etter deg du kan nemna!
Lat meg ved deg til Himmelheim
dagleg få styra og stemna!
Utan din arm i miss eg gjeng.
Før du meg høgt på ørnevang,
til eg i Himmelen havnar.

Gurine Asbøll.

En kristen begjærer ikke en æreskrone i en verden hvor hans Mester måtte bære en tornekrone.

Kjære konfirmant.

« - - - å forsake djevelen og alle hans gjerningar og all hans åtferd».

Denne dyre lovnaden har vi alle eingong gjeve. Siste sumar var det du som gav lovnaden. Men du veit sjølv kor lett du har for å gløyme - aller helst lovnader! Just no er du i dei åra då livet ikring deg opnar seg med all sin rikdom og alle sine lokkingar. Kor lett er det ikkje då å gløyme seg, så du blir drege med av han som står attum alle freistingar. Men hugs din Herres ord: Herren din Gud skal du tilbe og berre han skal du tena.

Barneheimen din blir no snart for trong. Du må til å finna ditt eige rom og ditt eige yrke i tilværet. Valet av rom og yrke er viktig. Men enno viktigare er kva slags menneske du skal bli. Anten nokon ser deg eller ikkje ser deg, vil du ikkje stelle deg slik at far, mor og heim skal ha skam av deg. I all di ferd vil du stelle deg slik at far og mor kan vera byrge av deg og seia: Dette er vår gut, dette er vår gjente!

Men den åtferds karakteren greier du ikkje å nå utan at du strir mot det vonde inni deg. Du minnest ein dag vi tala om ugraset i kveiteåkeren. Ugraset kjem av seg sjølv og kjøper all god vokster. Likesom bonden og gartnaren må luke ugraset bort frå åker og hage, må menneske luke ugraset ut or hjarta. Dette er det dei gamle kalla den daglege omvendning.

Om vår Herre og Frelsar står det at både Gud og menneske hadde hugnad i han. Kvifor: Avdi han var lydig mot sin himmelske far og tenar for menneske. Han gjekk omkring og gjorde vel . . .

No er det snart jul att . . . Der sit så mange rundt bygdene som

har lite å gle seg til. Enn om du denne jula prøvde å vera meir lik Jesus - prøvde å lage litt ekstra julegleder for ein eller annan i grannelaget, for ein av dei gamle som er lenka til stolen sin, for ein liten gut eller ei lita gjente! Prøver du det, skal du oppleve at du blir allermost glad sjølv: Den største gleda er å gjera andre glad.

No er du òg så vaksen at du forstår at dåpslovnaden din ikkje er ei hindring for di gleda, men eit vern og styrkebelte om ditt liv - eit vern mot freistinga og dåringa til å tena den vonde. Held du deg alltid innafor det vernet, vil ikkje den vonde få makta over hugen din, du vil ikkje gjera den vondes gjerningar, ikkje etterlikna hans åtferd. Du vil leva slik at både Gud og menneske blir glade i deg.

Gud lat då bløma i kvar bygd
ein ungdom rik på tru og dygd
og lær deim Kristi lydnd.

God jul i Jesu namn!

A. Skrondal.

Soknerådsvalgene.

Resultatet av valget til sokneråd for Orkdal og Orkland ble slik:

For Orkdal: bonde Per Asphjell, lærerinne Signe Berg, fylkesagronom Helge Syrstad, lærer Olav Solem, baker Edv. Sletvold, kjøpmann Ingar Lund, lærer Ingv. Rindal, bonde Johan Halsteinli, bonde John L. Solem, bonde Anders Fagerholt.

Varamenn: bonde Olav G. Eikli, bonde Elisabeth Øyangen, veiarbeider Arne Koksæter, husmor Anne P. Kvåle og bonde Johan Fagerholt.

For Orkland: bonde Anders Lie, lærer Nils Ofstad, bonde

Anders B. Hoston, skredder Martin Moe, bonde Jon Ljøkjell, bonde Ingvald Sæther, sagbruksarbeider Jon Fagerli, bonde Jo Marius Asbøl.

Varamenn: husmor Helga Ljøkjell, bonde Ola Vikahaug, bonde Jens Indergård, lærer Sigurd Kvåle og lærer Lars Kvikne.

Oppslutningen til valgene var ikke så bra som vi hadde håpet, men dog bedre enn hva det før har vært. Så går vi da inn i en ny 4-årsperiode. Det er å håpe at de nyvalgte kan tilføre soknerådene ny kraft. Soknerådene kanskje største oppgave idag er å holde kirkelivet oppe i blant oss. Og her har hver enkelt av de troende en stor oppgave for seg. Først og fremst ved sitt eget eksempel, ved å søke til Guds hus og ved å øve innflytelse på andre.

T. L.

*

Soknerådsvalet i Orkanger 22. november hadde ikke noen veldig tilslutning nettopp; men en sporet likevel bedring fra forrige val. I år ble det avgitt 49 stemmer, 11 mere enn forrige gang. Det forekom bare 1 offisiell liste. Følgende ble valt:

Pastor Olav Olsen, handelsbetjent Kristoffer Singstad, verkstadform. Petter Kolstad, banemester Arne Høvik, søster Ågot Akseth, lærer Leif Lyngstad, husmødrene Nanfrid Røhme og Agnes Singstad.

Varamenn ble lektor Gudbjørg Folstad, kjøpm. Trygve Reitan, fiskhandler Jens Dahlø, husmor Thora Blåsmo og kjøpm. Edm. Henden.

De to første varamenn hadde like stemmetall. Rekkefølgen ble derfor avgjort ved loddtrekning.

Så er soknerådets sammensetning avgjort for en ny 4 års-

Konfirmantfest.

Sundag den 11. sept. heldt I. U. F. konfirmantfest i Samfunnshuset på Svorkmo. Vi fekk den glede å sjå at dei fleste av konfirmantane og foreldre møtte fram. Utanom desse hadde mange andre og funne vegen og den store romlege festsalen var så og seia fullsett.

Blomar og levande lys gjorde det festleg der inne. Konfirmantar og foreldre tok plass ved småborda midt i salen.

Ein fager ungdomsflokk skal no byrja livet for alvor. Gode ynskje om ei lukkeleg framtid - fann vegen frå mange hjarto opp til Han som einast kan gjera ungdomstida rik. Bøner om signing i livets vår.

Pastor Leergaard og Ole Lilleberg var med på festen. Dei minte begge om dette kor alvorleg det er å reise gjennom verda. «Det er berre to vegar og to mål», sa Leergaard. - Den smale vegen og den breie vegen. Livet er å koma til Gud - fortapinga er å vera utan Gud både i livet og døden.

Lilleberg streka serleg under at ein ungdom kan halda stigen sin rein når han held seg etter Guds ord. Kast ikkje di rikaste ungdomstid bort - velg Jesus så vert du spart for mykje. Orheim syng: «Det venaste syn som eg får sjå er unge på kne for Gud». Lilleberg song og spela gitar både før og etter talen.

Elles var det mykje god song på festen. Moe misjnskor song

periode. Vi takker dem som nå går ut for samarbeidet. Rådet for 1950-53 fikk være med på mye. I denne perioden ble kirken restaurert og bygging av nytt gravkapell satt i gang.

Olav Olsen.

fleire nr. Av John og Brage Fagerli fekk vi duett.

I pausen vart servert kaffe, smørbrød og småbrød. Konfirmantane fekk og kvar sitt bokmerke med eit bibelord på, som eit lite minne frå festen.

Gerd Åmot bar tilslutt fram ei personleg helsing til konfirmantane. Desse hadde ho lært å kjenne som greie gutar og jenter, frå skulen, og elles når ho råka dei. Ho bad dei ta med Jesu eigne ord: Eg er vegen, sanninnga og livet.

Festlyden song tilslutt: «Ta Jesus med hvorhen du lenges».

Ei rik stund var tilende. Må Gud signe vår ungdom til dei gråe hår, må han hjelpe dei å leva eit reint ungdomsliv.

Jorheid Asbøll.

Hva nå med gravkapellet på Orkanger?

Det er kommet under tak. Allerede? Ja, byggmester Lillerye og arbeidsstaben har gjort et fenomenalt arbeid. Det har vært en spennende høst. Grunnen bød på overraskelser. Ved støyping av mur og underlag måtte en ta visse forholdsregler. Men i dag er det overstått, og de vakre omriss av kapellet dukker fram på en grå og klam desemberdag. For fuktige har de vært, disse siste ukene, men ikke rike på frost. Høsten var eksepsjonelt gunstig for støypearbeidet. Og vi er glad og takknemlig fordi det har gått så godt.

Det gamle soknerådet har hatt sitt siste møte. De som går ut er frk. Hoff, fru Gravrok, Johs. Fosslund og Anton Hoff. Hjertelig takk for interesse og samarbeid.

Olav Olsen.

Plukk fra Orkanger.

Vårt kjære Orkanger Vel hadde 25 årsjubileum 31. oktober med lite av offentlighet. Foreningen arbeider meget godt og meget stillferdig. Men det synes etter den likevel. Mange er de tiltak de har gjort i disse 25 årene. Nåværende og tidligere medlemmer samlet seg til en stilig festmiddag kvelden 30. oktober. Fru Kari Richter på Hov hadde stilt sin vakre heim til disposisjon. Ved bordet var det taler og blomster; men den vakreste blomst ga damene Orkanger kirke da formannen overrakte soknerådets formann et gavebrev på kr. 500.- avsatt til senere kjøp av lysestaker til kirken. Foreningen har gitt mange slike blomster i årenes løp. Hjertelig takk. Vi minnes dere ved mange høve i kirkehuset, og ønsker foreningen fortsatt trivsel og arbeidsglede. Orkanger har ingen spesiell kirkeforening; men Orkanger Vel har mellom andre oppgaver også tatt opp denne: å smykke vårt Gudshus. At de har maktet den vil ingen nekte.

Menighetsbevegelsens Bibel - leseplan

for 1954 (49. årgang) er utkommet og er å få kjøpt hos Menighetsbevegelsens Forlag, Collets gt. 43, Oslo.

Vi vil gjerne gjøre oppmerksom på dette lille hefte. Det inneholder tekster, emner og salmer (både etter L. rev. og Nynorsk) for hver dag i året. Heftet er beregnet på den daglige bibellesning og er bygget over kirkeårets tekstrekke, slik at ukedagenes tekster peker frem mot søndagens tekst og dermed er med på å forberede kirkegan-

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**
Medvirkende: **Prost Dr. A. Skrondal**
og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Fra Kassereren for Menighetsbladet.

Tiden går og snart er Menighetsbladet ett år eldre. Det er nå blitt en kjent gjest i heimene i de tre bygder. Jeg tror at det også er blitt en kjær gjest. Et godt bevis på det er jo de mange gaver som bladet får. Og i dette siste nummeret av bladet i år, vil jeg rette en hjertelig takk til de mange givere.

Det er så mange ting det skal gis til i denne tiden, og det kan ofte være vanskelig å gi slik som en gjerne ville. Men jeg vil allikevel be deg som ikke har gitt ditt bidrag til bladet: Bli med du og.

gen. Det er for øvrig beregnet på bibelkretser. Planen er utarbeidet av sokneprestene Thor Aaberg, Solør og Olav Totland, Bruvik; av pastor Haakon Hellestø-Knutsen, sekretær for Oslo krets av Israelsmisjonen og cand. theol. Kr. Theodorsen. Prisen er 50 øre pr. stk.

Så går vi mot en ny høytid. Vi skal igjen få lov til å feire jul. Det er vel ingen høytid som opptar sinnene slik som julen. Alle er opptatt av den, men ikke alle på samme måte. Vi er nå inne i advent, ventetiden. Da skal vi forberede oss på julen. Det er jo nødvendig med mat og klær, men la oss ikke under alt strevet med dette, glemme at julen er noe mye mere. La oss ikke glemme at det viktigste er Guds største gave til oss: Jesus Kristus. La oss vente på Han. La oss ta imot Han når Han kommer. Da vil vi få feire den rette jul.

Så vil jeg ønske alle en god jul.

N. O.

GAVER TIL BLADET.

Orkland: Ved Marit Berbu: Ola Bergem 5.

Ved Nils Ofstad: Ola Eggen 5; Arnt Høstun 5; Marie Lund 10; Elen Melby 5; John Sørhaug 5.

Ved Leergaard: Arne Larsen Opøien 2; Ole Brattset 8; Emelie Lund 10; Ingemann Svorkmo 6; Jon Valstadmel 10; Torleif Rønning 5.

Utenbygds ved Ole Berbu: Marius Barbo U.S.A. 5.

Orkanger: Ved Olav Olsen: C. M. Dahl 5; Marit Rikstad 5; Anne Blåsmo 5.

Ved Nik. Konstad: Kristiane Vold 5; N. K. 5; Karen P. Evjen 5.

Ved s. Aagot Akseth: Harald Vevik 5; Halvor Jensen 20; Martin Solvigård 5; Gitt 3.

Ved Anton Hoff: Olav Holdvagt 5; Arnt Rein 5; Johanna Antonsen 5; Ildri Solbu 5; Petra Solberg 5; Anna Sandgrind 5; Inger Melgård 5; Anders Haugen 5; Anton Hoff 10.

Orkdal: Ved Ingeborg Krogstad: S. N. 10; Ida Rian 5; John Kvålsvold 5; Lovise Kjønlø 5; Per Buan 10; Georg Sveeggen 10; Sivert Sommervold 5; Ole A. Sommervold 5; Ole P. Ustad 5; T. Stavrum 5; Ingeborg Almlø 10; Anna E. Kvåle 5; Annar Sommervold 5; Birgitte Ingdal 5; Iver Buum 10.

Ved Edv. Sletvold: Arnt Sve 5; Andreas Svorkmo 5; Oline Sognli 5; lærer Bergan 5; Nils Fergestad 5.

Ved Leergaard: Karen Brobakk 5; Martin Bjørndal 5.

„O jul med din glede -“

Sundag den 13. des. om em. ble julen innledet her hos oss ved at julegranene ble tent på Orkanger, Fannrem og Svorkmo. Der var på alle tre steder godt oppmøte og høg stemning.

I Orkanger var det Orkanger Yngre N. K. S. som stod for arrangementet. Formannen fru Hovsbakken åpnet og ønsket velkommen, Orkanger musikkorps spilte, pastor Olsen talte. Der var gang rundt juletreet og lodd-salg til inntekt for trengende til jul. Lodd-salget innbrakte kr. 502.-.

På Fannrem var det Orkdal husmorlag som stod for arrangementet, fru Opsahl åpnet, Orkdal musikkorps spilte og sekretær Håkon Strøm talte. Gang rundt juletreet. Det var også her lodd-salg som innbrakte kr. 650.-. Halvparten skal husmorlaget dele ut til trengende til jul, den annen halvpart gies til Orkdal soknepleie.

Også på Svorkmo var det samlet en masse folk, da treet ble tent. Svorkmo Yngre N.K.S. med sin energiske formann fru Else Tallarås som hadde tatt initiativet med å reise en julegran, kom vel fra det hele. Svorkmo musikklag spilte og Orkland misj.-kvartett under sin dirigent Jens Indergård sang. Res. kap. Leergaard talte. Etterpå var det gang rundt juletreet. Et morsomt innslag var det da julenisse holdt sitt inntog kjørende i en sluffe, trukket av en sprek hest. De hadde med seg sekker fylte av poser med julegodt som ble utdelt til barna.

Ref.

PREIKELISTEN

4. s. i advent, den 20. desbr.:

Orkdal kirke: Sekr. Håkon Strøm.
Barnegudstjeneste.
Orkanger kirke: Olsen. Barneguds-
tjeneste.
Orkland kirke: Leergaard. Barne-
gudstjeneste.

1. juledag, den 25. desbr.:

Orkdal kirke: Skrondal. Ofr. til N.M.S.
Orkanger kirke: Olsen. Ofr. til N.M.S.
Orkland kirke: Leergaard. Ofr. til
N.M.S.

2. juledag, den 26. desbr.:

Orkdal kirke: Leergaard.
Orkanger kirke: Skrondal.
Orkland kirke: Olsen.

S. e. jul, den 27. desbr.:

Orkdal kirke: Olsen.
Orkanger kirke: Leergaard.
Hoson forsamlingshus: Skrondal.

Nyårsdag, den 1. januar 1954.

Orkdal kirke: Leergaard. Ofr. til
Sjømannsmisjonen.
Orkanger kirke: Skrondal.
Orkland kirke: Olsen.

Kristi Åpenbaringssøndag, den 3. jan.:

Asbjørnslett skole kl. 11: Skrondal.
Orkanger kirke: Olsen
Monset skole kl. 11: Leergaard.

FRA KIRKEBOKEN

D Ø P T E i oktober.

I Orkland kirke: 11. oktbr: Dag Erik
Bjørnbeth f. 26-8 1953. 25. oktbr: Kari
Paulsen f. 10-9 1953.

I Orkdal kirke: 4. okt: Borghild
Melbye f. 6-9 1953. 18. okt: Brita
Stølan f. 24-9 1953 (Bærum). 25. okt:
Morten Almlie f. 12-9 53; Ola Gangås
f. 22-9 53; Kari Anne Kvåle f. 7-9 53.

I Orkanger kirke: 3. okt: Jon Sver-
re Solligård f. 10-8 53. 11. okt: Bente
Marie Skjærset f. 30-7 53; Anne Syn-
nøve Fagerås f. 11-7 53. 25. okt: Liv
Anne Meslo f. 17-8 53.

D Ø P T E i november:

I Orkland kirke: 1. nov: Knut Si-
gurd Ljøkelsøy f. 15-8 53. 15. nov:
Odd Morten Svorkmo f. 29-9 53; Anne
Kari Brattset f. 2-9 53. 29. nov: Ei-
vind Petter Togstad f. 25-10 53; Gerd
Eldbjørg Hoston f. 5-10 53.

I Orkdal kirke: 8. november: Odd
Eriksen f. 3-10 53. 22. nov: Inger Sol-
run Gaustad f. 24-10 53; Ruth Fand-
rem f. 21-9 53; Åse Bye f. 26-10 53;
Britt Sluphaug f. 24-10 53; Anne Ma-

rie Penna f. 25-9-53. 29. nov: Kjell
Arne Gangås f. 29-10 53; Gunnvor
Skjenald f. 17-9 53.

I Orkanger kirke: 1. nov: Oddbjørn
Olsvik f. 1-10 53. 8. nov: Åge Lo-
mundal f. 26-9 53. 15. nov: Petter
Bakken f. 3-9 53. 22. nov: Gudmund
Magne Heggdal f. 19-9 53; Ingvard
Skjenald f. 5-10 53; Gerd Nordli f.
26-9 53; Kari Johanne Trønsdal f. 24-9
53. 29. nov: Marit Nordvoll f. 25-9 53;
Berit Gjølmesli f. 25-10 53.

VIGDE i oktober.

I Orkland kirke: 24. okt: Lars Op-
øien, Orkland og Erna Stafne, Meldal.
31. okt: Per Monseth og Olga Hage-
mo, begge Orkland.

I Orkdal kirke: 15. okt: Johan Mar-
tin Valstad, Orkland og Solveig Juel
Hugås, Tr.heim. 17. okt: Ole Andreas
Sletvold og Annbjørg Anette Ophaug,
begge Orkanger.

I Orkanger kirke: 10. okt: Magnar
Monsen og Ruth Kristine Ebbesen,
begge Orkanger.

VIGDE i november:

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke: 7. nov: Henrik Sør-
li, Orkdal og Mary Kaspara Engstrøm,
Orkland. 14. nov: Arne Dørdal, Ork-
dal og Elisabeth Vuttudal, Snillfjord.
29. nov: Erling Haugstad og Berit Ma-
rit Vesterheim, begge Orkdal.

I Orkanger kirke: 14. nov: Johan
Bjørklund og Tora Hagen, begge Ork-
anger.

D Ø D E i oktober:

I Orkland: 29. oktober: Ole Ri-
kard Larsen Berbusmel f. 17-7 1865.

I Orkdal: 6. oktober: Anne Olsd.
Togstad f. Bye f. 17-4 1870. 29. nov:
Maren Larsd. Bakksæter f. 5-11 1870.
26. okt: Johanna Jonsdtr. Krokstad f.
7-12 1869.

I Orkanger: 22. oktober: Konstan-
se Marie Olsen f. 29-8 1868.

D Ø D E i november:

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 2. nov: Hilda Cecilie Øya-
sæter f. Lund f. 22-11 1884. 13. nov:
Alfred Olav Vassli f. 10-12 1899. 16.
nov: Oline Jørgensdtr. Nøsen f. 8-6
1873. 17. nov: Georg Ingvald Jørgen-
sen Lien f. 24-4 1889.

I Orkanger: 30. nov: Berit-Anna
Nærvig f. 11-12 1891.

NOEN JULETREFESTER

OR K L A N D.

Samfunnshuset på Svorkmo:

2. juledag kl. 15 ½: Søndagsskolens
juletefest.

Tirsdag den 29. desbr: kl 19: Svork-
mo I.U.F.'s juletefest.

Moe misjonshus:

Søndag e. jul, den 27. desbr: kl. 16:
Juletefest for barn.

Onsdag, den 30. desbr: kl. 19: Jule-
tefest for voksne.

Monset forsamlingshus:

Søndag e. jul, den 27. desember kl. 20:
Finnemisjonens juletefest.

OR K D A L :

Megården bedehus:

Nyårsdag kl. 19: Juletefest for voksne
Søndag den 3. januar 1954 kl. 16: Søn-
dagsskolens juletefest.

Fannrem misjonshus:

Onsdag, den 30. desbr: kl. 16: Jule-
tefest for eldre.

OR K A N G E R :

Orkanger bedehus:

Søndag den 3. januar 1954 kl. 17: Søn-
dagsskolens juletefest.

OFFER I KIRKENE

I Orkdal kirke: 18. okt: Offer til
Norges Kr. stud.- og gymn.lag kr.
163.13. 25. okt: Offer til Santalmi-
sjonen kr. 143.75. 29. nov: Offer til
Finnemisjonen kr. 283.30.

En gledelig jul

ønskes alle våre lesere!

